

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ- ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ
ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET
ELIAS NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ
ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 23-01-22 YEAR: 39 NUMBER: 1897

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU

FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)

EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ (Α' Τιμ. 1, 15-17) 23 Ιανουαρίου 2022

Έχθές Σάββατο 22 Ιανουαρίου, έτίμησε ή Έκκλησία μας τόν Άγιο Τιμόθεο, τόν άγαπημένο μαθητή τοῦ Άποστόλου Παύλου. Σήμερα Κυριακή 23 Ιανουαρίου άκούσαμε στους Ίερούς Ναούς μας ένα μικρό τμήμα από τής πρώτης έπιστολής τοῦ Παύλου πρός τόν Τιμόθεο. Μέσα σ'αυτούς τούς τρεῖς στίχους τοῦ σημερινοῦ Άποστόλου, ό ούρανοβάμων Άπόστολος, μάς παρουσιάζει μέ άπλό τρόπο, τόν σκοπό διά τόν όποῖον ήλθε ό Χριστός στήν γή: **«Χριστός Ίησοῦς ήλθεν στόν κόσμον άμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρώτος εἰμι ἐγώ»**. Ό σκοπός τοῦ έρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ μας, ήταν και εἶναι, νά σώσει ὅλους αυτούς πού έχουν μετανοιώσει και πού αισθάνονται τήν άμαρτωλότητά τους. Αυτούς πού εἶχαν καταλάβει τό πνευματικό τους ὀλίσθημα και έζητοῦσαν άπεγνωσμένα άπαλλαγή και σωτηρία. Εἶχαν καταλάβει ὅτι ή φιλανθρωπία τοῦ Πλάστη τους ό Όποῖος τούς έπλασε για τήν αἰωνιότητα, δέν θά τους άφινε νά πεθαίνουν και νά χάνονται μέσα στήν άμαρτία. Άντιλαμβάνονταν τό μέγεθος τής παρακοής τους, έπόνεσαν και έκλαψαν πικρά γιά αυτό. Τά λόγια τῶν Προφητῶν για τόν έρχομό τοῦ Μεσσία, έζωντάνεψαν μέσα τους τήν έλπίδα τής λύτρωσής τους από τήν σκλαβιά τής άμαρτίας. Στόν στίχο: **«Χριστός Ίησοῦς ήλθεν στόν κόσμον άμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρώτος εἰμι ἐγώ»**, γίνεται μιά εἰλικρινή έξομολόγηση. Ό Άπόστολος Παῦλος έθεωροῦσε ὅλους τούς άλλους άνώτερους του. Σάν δάσκαλος και πνευματικός πατέρας τῶν πιστῶν, έφάρμοζε πρώτος, αυτό πού έγραφε στους Φιλιπησίους: **«Τῆ ταπεινοφροσύνη άλλήλους ήγούμενοι υπερέχοντας έαυτῶν»**.(Φιλιπ. 2,3). Νά θεωρεῖ ό καθένα σας τούς άλλους, καλύτερους και άνώτερους από τόν έαυτό σας. Τό αισθανόταν, τό έπίστευε και τό έγραφε ό Άπόστολος στίς έπιστολές του. Ένῶ έκοπίασε περισσότερο από από τούς άλλους και εἶχε γίνει «σκεῦος έκλογῆς» και έφερε τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου σέ ὅλη τήν τότε οἰκουμένη, έν τούτοις έλεγε ὅτι ήταν άνάξιος νά φέρει τό ὄνομα τοῦ Άποστόλου. Έφθανε μάλιστα στό σημείο νά θεωρεῖ τόν έαυτό του «έλαχιστότερον» από ὅλους τούς πιστούς. Γιατί τά έλεγε αυτά; Διότι, παρ' ὅλο πού έλαβε τήν συγχώρηση, μπροστά του πάντοτε ήταν τό γεγονός, ὅτι υπῆρξε διώκτης και πολέμιος τής Έκκλησίας. Στόν νοῦ του ήταν ό παλιός έαυτός του, πού τοῦ θύμιζε τήν κατάντια του, πρίν νά γνωρίσει τόν Χριστό. Ό Άπόστολος Παῦλος άδελφοί μου, δέν έτρεφε μεγάλη ιδέα για τόν έαυτό του και για τήν άρετή του. Αυτός έγνώριζε, ὅτι και ό άγιώτερος τῶν ανθρώπων -άπό μόνος του- δέν εἶναι τίποτε και ὅτι ή άρετή πού έχει, εἶναι δοσμένη άνωθεν. Ό μεγάλος Άπόστολος, έβλεπε τόν έαυτό του μικρό και άτελή, ένῶ ήταν πió δυνατός και πió άνθεκτικός από τό διαμάντι. Ό Ίερός Χρυσόστομος λέγει: **«μολονότι ύψώθει διά τήν άρετή του εἰς τόν Παράδεισο πρίν άκόμη άποθάνει, παρ' ὅλο ὅτι ή συνείδησή**

του δέν τόν ἤλεγχε διά καμμίαν παράβαση, ἐν τούτοις ἔλεγε ὅτι ἀπέχει ἀκόμη ἀπό τήν τελειότητα». Λησμονοῦσε τό τί εἶχε ἐπιτύχει στό παρελθόν καί ἔλεγε ὅτι δέν νομίζω ὅτι ἔφθασα στήν κορυφή τῆς τελειότητος, πού μπορεῖ κάποιος νά κατακτήσει τήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καί στό τέλος τῆς ζωῆς του, ὅταν ἤδη εἶχε ἀγωνισθεῖ τόν καλόν ἀγῶνα, ἐπερίμενε τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης, χωρίς νά ὑπερηφανεύεται διά τήν ἀρετή του. Διότι ἔλεγε ὅτι ὁ στέφανος δέν εἶναι μόνο γιά ἐκεῖνον, ἀλλά γιά κάθε ἕνα, πού ἔχει ἀγαπήσει τόν Κύριο καί ζεῖ σύμφωνα πρός τό θέλημά Του. Ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἔλαμπε ἡ ταπεινοφροσύνη τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου, τόσο στά μεγάλα θέματα, ὅσο καί στίς λεπτομέρειες. Πολλές φορές φαίνεται νά ἐκφράζει τά αἰσθήματα καί τούς ἀγῶνες ὅλων τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ἀπέφευγε νά λέγει ὅτι μόνο αὐτός ὑπέφερε, γι' αὐτό ἔλεγε: «ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι». Νά γνωρίζουν αὐτοί πού ἐλάμβαναν τίς ἐπιστολές του, ὅτι ὑπῆρχε ὁμόνοια πίστεως, ὁμόνοια κηρύγματος, ὁμόνοια ἀγῶνα, ὁμόνοια στήν κάθε ταλαιπωρία τους. Ἐνῶ ἦταν πάρα πολλοί ἄνθρωποι πού κυριολεκτικά τόν λάτρευαν καί τόν ἔβλεπαν σάν σωτήρα τους, ἐν τούτοις ποτέ δέν ἐπηρεάζετο, διότι ἀπέδιδε τά πάντα στήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἦταν αὐτό τό βαθύτατο φρόνημά του καί τό ἐξεδήλωνε ἐπανειλημένως. Ναί ἀδελφοί μου, ὅλα τά χρεωστοῦσε καί τά ἀπέδιδε στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ εἶμαι αὐτός πού εἶμαι. Δέν ἔκαμα τίποτε ἀπό ὁμῶς μου, ἀλλά μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ ἐπίγνωση καί ταπείνωσή του, ἦταν τό θεμέλιο τῆς ἀποστολικῆς ἐπιτυχίας του. Καί ἐνῶ ἦταν ἀσθενής καί πολλά ἐμπόδια τόν ἀνάγκαζαν νά ταξιδεύει, νά τρέχει, νά ὑποφέρει, νά καταδιώκεται, νά φυλακίζεται, τίποτε ἀπό αὐτά δέν τοῦ ἔκαμψαν τόν ἐνθουσιασμό καί τήν ἀγωνιστικότητα στήν διάδοση τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου. Ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, παρακολουθοῦσε μέ ἐνδιαφέρον τό ἔργο τοῦ Παύλου. Ἐθαύμαζε τόν ζῆλον του, τήν ἀντοχή του, τήν ἐπιμονή του καί τήν ταπεινοφροσύνη του καί ἔσπευσε νά γίνει μαθητής καί μιμητής τοῦ διδασκάλου του. Ὁ Τιμόθεος ἀκολούθησε τά ἴχνη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τά ἴδια ἴχνη ἅς ἀκολουθήσωμε καί μεῖς ἀδελφοί μου. Νά διδαχθοῦμε σήμερα ἀπό τήν ταπείνωση τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν καί νά παύσωμε νά τρέφουμε μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό μας. Πολλές φορές βλέπουμε ἀνακοινώσεις ἔργων πού μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπιτελοῦν ἄνθρωποι καί πού τά προβάλλουν σάν δική τους προσωπική ἐπιτυχία. Ἐμεῖς ἀδελφοί μου θά λυπούμεθα καί θά προσευχόμεθα γι' αὐτούς, διότι δυστυχῶς αὐτοί οἱ ἄνθρωποι οἰκειοποιοῦνται τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ πού τούς ἐβοήθησε. Ἄγνοοῦν ὅτι δίχως τόν Χριστό καί τήν ἀγιαστική Του Χάρη δέν μπορούμε νά κάνουμε τίποτε τό ἀγαθό. Ἔτσι λοιπόν, ὄχι ἀπλῶς δέν θά τρέφουμε μεγάλη ἰδέα γιά τόν ἑαυτό μας, ἀλλά νά ἀποδίδωμε τίς τυχόν ἐπιτυχίες

μας στήν Χάρη τοῦ Θεοῦ γιά εἶναι πάντοτε ἡ εὐλογία καί ἡ Χάρη Του Κυρίου, ποῦ μόνη πραγματικά ὑψώνει τόν ἄνθρωπο.

FOURTEENTH SUNDAY OF LUKE (1 Tim. 1:15-17) 23rd January 2022

Yesterday, Saturday, January 22, our Church honoured Saint Timothy, beloved disciple of the Apostle Paul. Today, Sunday, January 23, we heard in our Holy Churches a small part of Paul's first letter to Timothy. In these three verses, the heavenly Apostle presents to us in a simple way the purpose for which Christ came to earth: ***“Christ Jesus came into the world to save sinners”***. The purpose of the coming of our Christ was and is to save all who have repented and feel their sinfulness. Those who had understood their spiritual fall and were desperately seeking forgiveness and salvation. They had understood that the philanthropy of their Maker, who created them for eternity, would not allow them to die and perish in sin. They realized the magnitude of their disobedience, they ached and wept bitterly for it. The words of the Prophets about the coming of the Messiah revived in them the hope of their redemption from the bondage of sin. In the phrase: ***“Christ Jesus has come to the world to save the sinners, of whom I am chief”***, Apostle Paul made a sincere confession. He regarded himself as the most sinful person on earth. As a teacher and spiritual father of the believers, he was the first to apply what he wrote to the Philippians: ***“Let each of you consider others better than yourself”*** (Phil. 2:3). He felt it, he believed it and he wrote it in his epistles. Although he toiled more than anyone else and became *“a chosen vessel”*, spreading the light of the Gospel to the whole world, he yet considered himself unworthy to be called an Apostle. He even went so far as to consider himself the “least” of all the faithful. Why? Because, although he had received forgiveness, he always had before him the fact that he had been a persecutor and adversary of the Christian Church. In his mind, his former self reminded him of his wretched state before he met Christ. My brethren, the Apostle Paul did not have a great idea of himself and his virtue. He knew that even the holiest of men is nothing, and that any virtue he has is given from above. The great Apostle saw himself as small and imperfect, even though he was stronger and more resilient than a diamond. Saint Chrysostom says: *“Although he ascended to Paradise for his virtue before he even died, and despite the fact that his conscience did not reproach him for any transgression, he nevertheless said that he was still far from perfection.”* He did not consider what he had achieved in the past. At the end of his life, when he had fought the good fight, he waited for the crown of justice without being proud of his virtue. He said that the

crown was not only for him, but for every one who has loved the Lord and lived according to His will. From the beginning to the end of his life, the great Apostle's humility shone in matters both great and small. Many times, it seems that he is expressing the feelings and struggles of all the other Apostles. He avoids mention of what he suffered and uses the plural term saying: ***“We the Apostles...”*** Let those who received his letters know that there was a unity of faith, a unity of preaching, a unity of struggle, a unity in their every affliction. While there were many people who literally adored him and saw him as their saviour, he was never affected because he attributed everything to the Grace of God. He declared this profound thought repeatedly. Yes, my brethren, he owed everything to the mercy of God. By the Grace of God I am who I am. I did not do anything on my own, but by the Grace of God. His awareness and humility was the foundation of his apostolic success. When he was ill and when many obstacles forced him to travel, run, suffer, be persecuted and imprisoned, none of this dampened his enthusiasm and combative spirit in spreading the word of the Gospel. Saint Timothy watched with interest the work of Paul. He admired his zeal, endurance, perseverance and humility. He hastened to become a student and imitator of his teacher. As Timothy followed in the footsteps of the Apostle Paul, let us follow also, my brothers. Let us learn today from the humility of the Apostle to the Gentiles and cease to have a great opinion of ourselves. Often, we see announcements of works which are performed by people with the help of God but which are promoted as their own personal success. My brethren, we shall grieve and pray for them, for unfortunately these people have not given credit to the Grace of God. They do not know that without Christ and His healing Grace, we can do nothing good. Therefore, not only shall we not foster a great idea of ourselves, but further, we shall attribute our successes to the Grace of God, for it is the Lord’s blessing and Grace only which truly elevate man.

Ἱερές ἀκολουθίες – Church Services

Κάνουμε γνωστό ὅτι αὐτὴν τὴν Τρίτη 25 Ἰανουαρίου, ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, θὰ τελέσωμε εἰς τὸν Ἱερό ναό μας Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία ἀπό τίς 8.00, μέχρι τίς 9.30 τὸ πρωῖ περίπου.

This Tuesday January 25, Day of Saint Gregory the Theologian, Matins and Divine Liturgy in our Holy Church, 8am - 9.30am.

Θάνατος-Κηδεία

Τὴν Δευτέρα 10 Ἰανουαρίου, ἐκοιμήθει ἡ ἀείμνηστος Ὑλγα Πιζήμολα εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου, ἔλαβε χώρα εἰς τὸν Ἱερό Ναό μας τὴν

περασμένη Τρίτη 18 Ιανουαρίου, άνημερα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καί ὦρα 10.30 τό πρωῖ. Ὁ ένταφιασμός ἔγινε στό Κοιμητήριον τοῦ Payneham, μετά τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της, Ἀριστοτέλη Πιζήμολα. Ὁ Ἱερέας, ὁ Πρόεδρος, τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καί τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν τά πιό θερμά συλλυπητήρια πρὸς τά τέκνα, ἐγγόνια, μητέρα, ἀδελφὸ καί συγγενεῖς τῆς ἀειμνήστου καί εὔχονται τήν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση καί παρηγορία.

Death-Funeral

On Monday January 10, Olga Pizimolas passed away at the age of 62 years. Her funeral service took place in our Holy Church last Tuesday January 18, Day of Saint Athanasios, at 10.30am. The burial took place at Payneham Cemetery, after her late husband Aristotle Pizimolas. The Priest, President, and the members of the Ex. Committee and the Philoptohos extend their warmest condolences to the children, grandchildren, mother and brother and relatives of the deceased and pray that God may grant them strength, support and consolation from above.

Οἱ παρευρισκόμενοι παράλληλα μέ τίς προσευχές τους, ἐπρόσφεραν πρὸς τήν Ἐκκλησία τά κάτωθι χρηματικά ποσά, εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου:

ΟΙΚ. ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΙΖΗΜΟΛΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥΣ \$500

ΚΩΝ/ΤΙΝΟΣ & ΣΤΕΛΛΑ ΡΕΤΣΑ	10	Μ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ	10	ΠΑΝ. & ΜΑΡ. ΟΡΦΑΝΟΥ	50	ΑΝΔΡ. & ΕΥΤ. ΟΡΦΑΝΟΥ	50
ΚΥΡ. & ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΝΓΚΟΥ	20	ΓΕΩΡΓ. & ΑΓΓ. ΠΙΣΣΑ	20	ΘΕΟΔ. & ΘΕΟΔ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ	50	ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΗΤΣΟΥ	5
ΛΟΥΚΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ	10	ΝΙΝΑ ΖΗΛΛΑ	10	ΚΟΣΜΑΣ & ΕΙΡ. ΤΟΥΤΣΗ	50	ΣΑΒΒΑΣ & ΜΑΡΥ ΤΟΥΤΣΗ	20
ΙΩΑΝ. & ΑΝΑΣΤ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ	20	ΦΙΛΗΜ. & Β. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50	ΑΡΙΣ. & ΤΣΑΜ. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	20	ΜΑΡ. & ΧΡ. ΜΑΤΣΙΜΑΝΗ	20
ΔΗΜ. & ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	50	ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΠΑΠΑΣ	20	ΜΠΕΤΤΗ ΔΕΛΒΙΖΗ	20	ΚΛΗΜΗΣ ΚΛΗΜΕΝΤΟΥ	20
ΧΡΗΣΤΟΣ & ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΡΩΝΗ	25	ΚΩΝ/ΤΙΝΑ ΚΟΡΩΝΗ	20	ΣΤΑΥΡΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΔΙΑΚΟΥ	20	ΟΙΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΖΑΝΝΗ	5
ΜΑΡΙΑ ΜΠΕΗ	10	ΟΙΚ. ΔΕΣΠ. ΚΑΡΔΑΣΣΗ	50	ΒΑΣ. & ΠΑΡ. ΚΛΗΜΕΝΤΟΥ	50	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΙΖΗΜΟΛΑΣ	50
ΙΩΑΝ. & ΧΡ. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΗΛΙΟΥ	10	ΕΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΗΛΙΟΥ	10	WEND. PERTSINIDIS	10
ΟΙΚ. ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΚΟΤΖΙΑ	20	ΝΙΚ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ	100	ΑΛΙΚΗ ΠΑΤΣΗ	50	Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ	50
ΚΩΝΣ/ΤΙΝΟΣ & ΑΙΚ. ΦΩΤΙΑΔΗ	20	ΦΩΤ. & ΦΩΤ. ΣΑΙΝΤΑΝΗ	50	CAROLT KNEZEVIC	20	MARG. HINDMASH	20
WENDY ΔΙΜΟΡΟΥΛΟΣ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ & Λ. ΛΑΓΚΑΝΗ	50	JAMES LANGANIS	100	ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΤΖΙΑΣ	20
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΑΡΑΣ	10	ΠΑΝΤ. Θ. ΣΦΥΡΙΟΣ	20	ΜΑΡΙΑ ΣΦΥΡΙΟΥ	20	ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΦΥΡΙΟΣ	30
ΕΙΡΗΝΗ ΘΩΜΑ ΣΦΥΡΙΟΥ	20	ΠΟΘ. & ΜΥΡΣΙΝ. ΣΦΥΡΙΟΥ	20	ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΣΦΥΡΙΟΣ	20	LICIA R' NEILL	05
BADDY DENISON	20	ΜΙΧ. & Μ. ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ	20	ΛΟΥΚΙΑ ΝΙΚΟΛΙΑ	20	MANDY KANLIS	20
ΟΙΚ. ΜΙΧΑΗΛ LAMBIS	50	ΙΟΥΛΙΑ ΨΩΡΑΚΗ	20	ΓΕΩΡ. & ΕΛΕΝΗ ΨΩΡΑΚΗ	20	ΚΑΤΥ ΠΑΝΟΣ	20
D. & B. R. & A. MINICOZZI, PHIL. ΔΙΑΚΟΥ AND DANIELLA ΔΑΛΚΟΥ	100	ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ	10	ΧΑΡΑΛ. ΛΑΜΠΗΣ	20	ΦΙΛ. & ΑΝ. ΣΦΥΡΙΟΥ	10
C. & L. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΡΟΥΛΟΥ	20	ΜΙΧ. & ΠΙΠ ΚΛΗΜΕΝΤΟΥ	50	ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΙΖΗΜΟΛΑ	20	ΕΙΡΗΝΗ ΣΦΥΡΙΟΥ	20
ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΜΑΝΤΑΛΙΟΣ	20	ΚΩΝ. & Ν. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	20	ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΚΟΤΖΙΑ	20	ΦΙΛΗΜΩΝ ΣΦΥΡΙΟΣ	10
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΣΦΥΡΙΟΥ	20	ΦΙΛ. & ΜΙΝΝ. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΡΑ	50	ΑΘ. & ΛΕΑΗ ΚΑΛΛΟΣ	50
ΙΩΑΝ. & ΜΑΡ. ΠΙΖΗΜΟΛΑ	50	G. \$ F. ΙΚΟΝΟΜΟΡΟΥΛΟΣ	20	ΣΟΦΙΑ ΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ	20	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΡΥΚΑΛΛΟΣ	10
MAR. STEV. GEOR, JOS, CONDINA	40	ANDR. & ROS. ΚΕΦΑΛΙΑΝΟΣ	50	ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΗ	10	ΕΙΡΗΝΗ ΕΓΚΛΕΖΟΥ	10
NICK PIZIMOLAS	50	Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ	20	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΠΑ	30	Δ. & Ε. ΛΑΓΚΑΝΗ	20
I. & E. ΧΑΤΖΗΜΗΜΗΤΡΙΟΥ	20	ΑΝΩΝΥΜΟΣ	20				
ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΑΡΟΜΜΑΤΗΣ	20						

Warm thanks to those who donated to the Church in memory of the late Olga Pizimolas.

Δωρεές εις μνήμην τῆς ἀειμνήστου Ἀντωνίας Γεωργίου – Donations in memory of the late Antonia Georgiou

Τὴν Δευτέρα 10 Ἰανουαρίου, κατὰ τὴν ἐξόδιον ἀκολουθία τῆς ἀειμνήστου Ἀντωνίας Γεωργίου, οἱ παρευρισκόμενοι παράλληλα μὲ τίς προσευχές τους, ἐπρόσφεραν πρὸς τὴν Ἐκκλησία τὰ κάτωθι χρηματικά ποσά.

On Monday, January 10, those present at the funeral of the late Antonia Georgiou, along with their prayers, offered the following sums of money to the Church:

ΑΝΔΡ. & ΜΑΡ. ΚΕΦΑΛΙΑΝΟΥ	50	ΔΗΜΗΤΡ. & ΕΛΕΝ. ΛΑΓΚΑΝΗ	40	ΛΟΥΚΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ	15	ΜΑΡΙΚΑ ΜΙΤΣΟΥ	30
ΚΑΡΛ & ΝΙΝΑ ΖΙΛΛΑ	20	ΣΩΤΗΡ. & ΧΡΙΣΤ. ΒΛΑΧΟΥΛΗ	50	ΤΟΥΛΑ ΧΑΛΙΚΙΑ	10	ΖΩΗ ΠΕΤΣΙΑ	10
ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΑΡΟΜΜΑΤΗΣ	20	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΑΝΤΑΛΗ	30	ΧΡΗΣ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ	20	ΟΙΚ. ΓΕΩΡΓ. & ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΤΑΣΑ	50
ΒΗΘΛΕΕΜ ΔΡΑΚΟΥΛΗ	10	ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΗΤΣΟΥ	5	ΛΟΥΚΙΑ ΝΙΚΟΛΙΑ	20	ΑΙΜ. & ΑΝΑΣΤ. ΓΩΓΟΥ	20
ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ	25	ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΑΡΑΤΑΣΑ	25	ΙΩΑΝ. ΡΟΒΟΠΟΥΛΟΣ	20	ΙΩΑΝ. ΠΕΤΑΛΟΥΔΗΣ	100
ΚΑΛΛΙΡΟΗ ΠΕΤΑΛΟΥΔΗ	100	ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΠΕΤΑΛΟΥΔΗ	100	ΦΩΤ. & ΠΑΝ.ΡΕΤΕΡΣ	100	ΙΩΑΝ. & ΜΑΡ. ΠΕΤΑΛΟΥΔΗ	20
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ	20	ΧΕΝΙΑ ΜΑΧΑΙΡΑ	20	ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΥΡΤΖΗΣ	20	ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΕΛΕΝΗ ΨΩΡΑΚΗ	50
ΙΟΥΛΙΑ ΨΩΡΑΚΗ	30	ΘΑΛΕΙΑ ΚΑΣΕΛΟΥΡΗ	10	ΚΩΝΣ. ΠΑΡΩΝΗ	20	ΟΙΚ. ΧΑΡΑΛ. & ΑΝ. ΚΑΡΑΤΑΣΑ	20
ΟΙΚ. ΚΩΝΣΤΑ	20	ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ	20	ΧΑΡ. ΓΡΑΦΙΑΔΕΛΗ	10	ΟΙΚ. ΤΣΙΓΚΑΝΟΥ	50
ΕΛΕΝΗ ΚΟΒΑΣΕΒΙΚ	10	ΒΑΣΙΛ. ΚΑΝΑΚΑΡΗ	20	ΤΡ. & Β. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ	30	ΧΡΗΣΤΟΣ & ΓΕΩΡΓ. ΚΟΡΩΝΗ	50
ΝΙΚ. & ΑΜΑΛ. ΒΟΣΝΑΚΗ	50	ΠΑΝΓ. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	20	ΔΗΜ. & ΓΕΩΡ. ΛΥΡΤΖΗ	20	ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΓΛΕΖΟΥ	50
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑ ΘΩΜΑ	20	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΤΗΝΙΩΤΗΣ	20	ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΣΝΑΚΙΔΗΣ	20	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ	10
ΑΝΤΩΝΙΟΣ & ΒΑΣΙΛ. ΤΣΙΑΡΟΥ	20	ΡΟΙΖΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	20	ΜΟΝΑΧΟΓΙΟΥ ΜΑΡΙΑ	20		

Ὁ Ἱερέας, ὁ Πρόεδρος, τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῆς Φιλοπτώχου, ἐκφράζουν γιὰ μίαν ἀκόμη φορά τὰ εὐλικρινῆ τους συλλυπητήρια πρὸς τὴν οἰκογένεια τῆς ἀειμνήστου καὶ εὖχονται τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχυση καὶ παρηγορίαν. Παράλληλα εὐχαριστοῦν τοὺς εὐλαβεῖς δωρητές πού πρόσφεραν εἰς μνημόσυνον τῆς ἀειμνήστου Ἀντωνίας Γεωργίου.

The Priest, President and the members of the Ex. Committee and the Philoptohos once again extend their sincere condolences to the family of the deceased and pray that they may have the utmost support and consolation from above. Also, we cordially thank those who donated to the Church in memory of the late Antonia Georgiou.

Δωρεές - Donations

Ἀνώνυμος	ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας	\$500
Οἰκ. Δημητρίου Κοσμᾶ	ὑπὲρ ὑγείας καὶ σωτηρίας	\$200
Καλλιόπη Κοτζιά	ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου	\$100
Κομνινὴ Κουτσούκου	εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της	\$100
Κομνινὴ Κουτσούκου	ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου	\$ 50

Πολύ εὐχαριστοῦμε τοὺς εὐλαβεῖς δωρητές καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τοὺς βοηθεῖ καὶ εὐλογεῖ αὐτούς καὶ τὰ ἀγαθὰ τους πάντοτε. Εὐχαριστοῦμε ὅλους αὐτούς πού μᾶς φέρνουν τό λάδι γιὰ τὰ κανδήλια τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι μεγάλη εὐλογία.

We are very grateful to the donors and we pray that the Lord may help and bless them and their loved ones always. We thank everyone who brings us the oil for the candles of our Church. It is a great blessing.

Λόγια ταπεινώσης

Χωρίς ταπείνωση δέν εύωδιάζει κανένα έργο. Είμαι σάν νά λέμε, κανένα φαγητό δέν είναι νόστιμο άν δέν ρίξεις άλάτι. Άν δέν βάλεις τήν ταπείνωση σέ κανένα έργο σου, μικρό-μεγάλο, δέν θά έχει καμμία χάρη. Ούτε νοστιμάδα, ούτε εύωδία έχει, ούτε όμορφιά έχει, διότι λύπουν τά σωστά συστατικά, τά όποια θεραπεύουν. Διότι ή ύπερηφάνεια είναι δηλητήριο, καταστρέφει τά πάντα, ότι συστατικό ώφέλιμο είναι τό δηλητηριάζει, τό άχρηστεύει έντελώς. Έδω βλέπουμε έργα μεγάλα σέ άνθρώπους καί μή έχοντα σ'αυτά ταπείνωση, είναι άχρηστα. Τά άπορρίπτει ό Θεός όλα. Χωρίς ύπεριφάνεια δέν μπορείς νά κατακρίνεις άνθρωπο. Η ταπείνωση είναι εκείνη πού γλυτώνει τόν άνθρωπο. Γι'αυτό καί οι Πατέρες λένε: ότι έργα χωρίς ταπείνωση, δέν κάνουν τόν άνθρωπο υιόν τοῦ Θεοῦ, ένω ταπείνωση χωρίς έργα, κάνουν τόν άνθρωπο υιόν Θεοῦ. Δέν μπορεί κανείς ν'άνέβει ψηλά, εάν δέν χαμηλώσει εάν δέν σκύψει, εάν δέν γονατίσει, εάν δέν αισθανθεῖ ότι μόνο ό Θεός μπορεί νά τόν άνεβάσει στό θεάρεστο ὕψος πού πόθησε.

Words on humility

One might say, no food is delicious if you do not add salt. Similarly, without humility, no work seems nice. If you do not put humility in any of your works, small or large, they will have no grace. Neither taste nor scent nor beauty, because they lack the right ingredient which supplies everything. Pride is a poison, it destroys everything. It poisons whatever useful ingredient there is, it completely destroys it. We may see works of great importance; if they don't have humility, they are worthless. God rejects them all. Without pride, you cannot criticize a person. Humility is that which saves man. That is why the Fathers say: works without humility do not make one a man of God, while humility without works does make one a man of God. One cannot ascend, if he does not first lower himself, bend, kneel - if he does not feel that God alone can raise him to the holy heights of his inner desire.